Anyák napjára

Május első vasárnapja az Édesanyák napja.

Az év egyik legszebb ünnepe az óvodában is az Anyák Napja. Minden csoportban nagy – nagy szorgalommal, igyekezettel, szeretettel készülődtek a gyermekek az óvó nénikkel együtt.

A köszöntés részünkről figyelmesség anyák napja vasárnapján. Bár tudjuk, hogy nem adhatjuk vissza mindazt, amit tőlük kapunk. Jelezni viszont tudjuk, hogy észrevettük, értjük, érezzük, megkaptuk a segítséget, a támogatást, a gondoskodást. Később is szükségünk van, hogy törődjenek velünk, figyeljenek ránk. Hála, köszönet, szeretet, amit a kisgyermek is megérez ezen a napon, és próbálja kifejezni verssel, virággal, általa készített ajándékkal, ölelésével.

Pillanatkép a műsorból

Mi mindent kapunk az édesanyánktól? A születés együtt megélt fájdalmával az életet. A tiszta, puha melegséget, a gondoskodást, a törődést, a biztonságot. A meséket, az énekeket, az öleléseket, meghitt együttléteket, bizalmas beszélgetéseket, a simogatásokat. S ebből fejlődhetünk derűt sugárzó, kiegyensúlyozott, magabiztos, egészséges felnőttekké. Ki másnak lehet az ölébe bújni, s ott erőt gyűjteni, megpihenni. Verseket tanulunk, játékokat. Nyerni és veszíteni tanít minket, elújságolhatjuk neki sikereinket, elpanaszolhatjuk bánatunkat, kudarcainkat. „A szeretetet – először csak érezzük és megnyugtat, majd meg is tudjuk mondani, mi ez. Visszük magunkkal életünk során, ha jól megtanultuk, építkezhetünk segítségével. A szeretet nem feltűnő, de természetesen jelenvaló. Éltet, mint a jó levegő, a friss víz, erőt ad, könnyűvé teszi a mindennapokat, segít túljutni a nehézségeken." *(M.J.)*

Anyukám, anyukám, találd ki,
Hogy az én nagy kincsem ugyan ki?
Ki más is lehetne, ha nem te.
Ültess hát gyorsan az öledbe!
(Tordon Ákos)

Isten éltesse az édesanyákat családjuk körében! *P.G.*

Versektől a diófalevélig – amit örökségül kaptak

Költészet és tudás. Versek és diófalevél. Varró Dani és a „bükki füves ember". Mindketten egy-egy szeletkéje annak a határtalan irodalmunknak és ismereteknek, amelyek képesek testet ölteni írott formában is. Egyben az a fajta családi örökség is, amely apáról fiúra, nagymamáról unokára szállt például a névben hordozott gúnyolásban („Hé, Varró, varrd meg a gatyámat!" Épp így csúfolták már atyámat), vagy éppen a gyógynövények ismeretében (A javasasszony unokája). Jómagunk, a hallgatóság, a tőlük megszerzett személyes találkozások élményét vihetjük magunkkal, és annak lehetőségét, hogy újra velük lehetünk könyveik által. Jómagam nagyon kedvelem Varró Dániel költészetét és csak fele annyira szeretnék úgy játszani a szavakkal, rímekkel, ahogyan ő teszi verseiben. Stílusa utánozhatatlan, maga az ember: könnyed és játékos, modern és visszatekintő, humoros és megható, életszerű és irodalmi ihletésű, szókimondó és szerény. Végtelenül szerény és fiatal. 1977-ben született, a kortárs fiatal költőgeneráció kiemelkedő alakja. 21 évesen jelent meg első önálló kötete a Bögre Azúr, majd verses meseregénye a Túl a Maszat-hegyen, amelyből bábmusical és színházi előadás is készült Presser Gábor zeneszerzésével. Kis szerelmes Szívdesszert verseskötete derűvel és apró keserűséggel átszőtt. Gyermekei születése ihlette mondókás könyveit: Akinek a lába hatos – Akinek a foga kijött – Akinek a kedve dacos. Mindez csak néhány olyan kötete, amelyet hóna alá csapva érkezett meg a művelődési központ és könyvtár meghívására. Szerteágazó alkotói tevékenységéből hozott ízelítőt Bükre április 14-én. Délelőtt az iskolásoknak olvasott fel vidám gyermekverseiből, melyeket az Eszter-lánc mesezenekar tett még varázslatosabbá zenéjükkel, dalaikkal és azzal a közvetlenséggel, amellyel a gyermekek felé fordultak. Az esti Varró Dániel író-olvasótalálkozót hihetetlen humorral átszőtt, versek felolvasásával megspékelt élet-út-bemutatás jellemzett.

De itt volt nálunk Szabó György is, akit szintén nagyon kedvelek, tisztelek. Régóta dédelgetett gondolat eredményeként érkezett városunkba a „bükki füves ember", aki 87 évesen, korát meghazudtoló vitalitással és állóképességgel rendelkezik. Küldetése, hogy azt az ősi tudást adja át, amelyet a természet megismerésével maga is megszerzett, s amely lassan-lassan kicsúszik az emberiség kezéből. Lehetőséget mutatott arra, hogy visszataláljunk azokra a gyógymódokra, amelyek a természetben rejlenek. Ne elforduljunk tőle, hanem óvjuk egészségünket, előzzük meg a bajokat, hosszabbítsuk meg életünket a gyógynövények erejével. A május 7-ei büki előadása jó példa arra, hogy sokan vannak, akik erre az útra szeretnének rálépni vagy éppen nem letérni róla. Több mint 300 emberrel telt meg a sportcsarnok. A nagy helyiség ellenére, mindenki közelinek érezte Gyuri bácsi gondolatait. Olyan egyszerű praktikákat hangsúlyozott, mint a sok folyadék fogyasztása, a vesetisztítása, a szív és érrendszer erősítése, a rák megelőzése, a vegyi anyagok mellőzése és a sok-sok gyógynövény jó hatása, mint például a diófalevélé. Bizonyosság az elmondottakra? Ő maga. A legjobb példa, a legjobb reklám. S mi számunkra a tanulsága mindkét rendezvénynek? Olvassunk a lélek és igyunk a testünk egészségéért! Teremtsünk harmóniát ily egyszerű dolgokkal a mindennapjaikban! *(pb)*